

De unieke veertigdagentijd van **Bas Birker**

‘Ik ben opgeroepen als bijzitter: wat een goudmijn!’

Comedian Bas Birker bouwt in veertig dagen een voorstelling op die hij na de première niet meer zal spelen, en wij mogen ondertussen gaan kijken. ‘Ga ik wel genoeg grappen vinden?’ **KAREL MICHIELS**

Op de twaalfde dag speelde Bas Birker in De Wipschutter, het hipste café van Kontich. Nog een kleine maand te gaan voor de première van zijn nieuwe show in de Bourla. En toch was dit geen try-out, zoals de meeste comedians er vaak enkele tientallen spelen. Birker wordt veertig en speelt in de aanloop naar de première, tevens *derrière*, veertig sets waarin hij die ene show langzaam opbouwt. Het is een uitputtend *work-in-progress* waarvan wij getuige mogen zijn.

‘Fysiek valt de slijtageslag nog mee,’ zegt Birker, ‘hoewel de kilometers er stilaan zwaar beginnen in te hakken. Ik speel ook vaak in Nederland, en de agenda is door omstandigheden een geografische wirwar geworden. Maar de psychische rollercoaster komt veel zwaarder aan. De eerste vier dagen waren geweldig. Ik stond op plekken waar mensen me kennen, en comedy gewend zijn. Ze begrepen het concept. De vijfde dag speelde ik op een plaats waar de mensen niet vertrouwd zijn met comedy, en moest ik plots alles uitleggen. In feite wilden ze gewoon pipi-kakamoppen maar daar doe ik niet aan.’

Ook van collega's krijgt Birker feedback in de eerste plaats van zijn vaste MC Wouter Monden. Met hem zat Birker in Kontich tot enkele minuten voor de show te plogpongen over vers geschreven materiaal. Monden noteerde tijdens de voorstelling ook de reacties van het publiek, misschien wel het belangrijkste selectiecriteria in de golf van grappen en ideeën die de twee dagelijks uitwisselen.

Bas Birker: ‘Volgende week heb ik een afspraak met Michael Van Peel voor een eerste evaluatie. En een paar dagen geleden heb ik nog zitten ouwehoeren met Jeroen Leenders. Hij zei dat ik mezelf altijd twee cruciale vragen moet stellen: wat wil je over een bepaald onderwerp zeggen, en waarom ben je dit aan het vertellen? Iets kan vertrekken vanuit een grap, maar die grap moet daarna wel op mij betrokken worden. Ik wil geen losse, vrijblijvende jokes doen, en dat zijn ook de eerste die sneuvelen in dit proces.’

Kloteweek

‘Het moet op de première in elk geval duidelijk zijn dat ik deze show niet in januari had kunnen schrijven. De grappen gaan dus vooral over dit project, de dingen die mijn leven nu beheersen en de dingen die nu in het nieuws zijn. Vorige week was wat dat betreft een kloteweek, met de moord op Julie Van Espen en de dood van Christophe Lambrecht. Daar maak je niet zomaar een grap over, dan maak je het jezelf wel heel moeilijk. Ook al woon ik op amper 300 meter van de plaats waar Julie gevonden is en ergerde ik mij aan de berichtgeving over onze buurt. Maar ik voel niet de drang of de behoefte om dat te vertellen, en ik heb ook



Bas Birker: ‘Pipi-kakamoppen, daar doe ik niet aan.’ © studio oolweess

niet over alles een mening, of bij elk nieuwsfeit een analyse.’

Die kloteweek kreeg voor Birker toch nog een happy end, toen hij een GAS-boete in de bus kreeg. Diezelfde avond zat ze al in de show, een dag later was het een stuk van zeven minuten, en in Kontich opende Birker ermee. Het is ook een heel grappige sketch, nu al, in dit embryonale stadium, met een briljante pointe. En vintage Bas Birker, die we kennen als een uitstekende observatiecomedian. Maar deze veertig dagen vallen toevallig wel in volle verkiezingstijd, en de nieuwe Belg mag voor het eerst federaal gaan stemmen. Dit keer kan hij niet om de politiek heen.

‘Ik ben er erg mee bezig, dus het wordt sowieso een thema. Hoewel ik met mijn Hollandse bril toch eerder naar de organisatie van de verkiezingen kijk. De shit die

‘Over Julie Van Espen maak je niet zomaar een grap. Ook al woon ik op amper 300 meter van de plaats waar Julie gevonden is en ergerde ik mij aan de berichtgeving over onze buurt’

jullie voor normaal aannemen! En je zult me misschien niet geloven, maar ik ben intussen ook opgeroepen om te gaan bijzitten in een kiesbureau, een opdracht ik die met veel plezier zal uitvoeren. Dat is natuurlijk een goudmijn voor mij.’

‘Eén ding staat vast: de realiteit zal me onverbiddelelijk inhalen. Ik kan sommige dingen nu wel heel goed vinden, op 26 mei kunnen de verkiezingsuitslagen dat allemaal wegvagen. Krijg ik in die veertig dagen genoeg goeie jokes bij elkaar geschreven voor een avondvullende show? Dát is de grote uitdaging voor mij.’

404040 van Bas Birker, gezien in De Wipschutter, Kontich. Première op 11/6 in de Bourla, Antwerpen.